

[Pradžia](#) > ... > [Nagrinėjimas Teisme](#) > [Civilinės Bylos](#) > [Teismo Sprendimų Pripažinimas Ir Vykdyimas](#) > [Kaip Užtikrinti Teismo Sprendimo Vykdyimą?](#) > [Italy](#)

Kaip užtikrinti teismo sprendimo vykdymą?

Turinį pateikė

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Kas yra teismo sprendimų vykdymas civilinėse ir komercinėse bylose?

Vykdymas – teismo sprendimų ir kitų vykdomųjų dokumentų (skolos dokumentų, viešų potvarkių (it. *atti pubblici*) ir su konkrečiomis paslaugomis susijusių privačių aktų, kurių autentiškumas patvirtintas) įgyvendinimas. Šiame etape (kurio metu tebevyksta teismo procesas) gali įsikišti teisėsaugos ir teisėtvarkos institucijos, jeigu skolininkai savo iniciatyva neįvykdo savo įsipareigojimų.

2 Kokia institucija ar institucijos įgalios vykdyti šiuos sprendimus?

Už vykdymą atsako bendrosios kompetencijos teismai. Prašymas atsisakyti vykdyti teismo sprendimą, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 (reglamentas „Briuselis I“ (nauja redakcija)) 47 straipsnio 1 dalyje, taip pat turi būti pateiktas bendrosios kompetencijos teismui.

Siekdamas įgyvendinti bendrosios kompetencijos teismo sprendimą, kai skolininkas yra viešosios valdžios institucija, kreditorius gali pateikti specialų skundą apygardos administraciniam teismui (it. *giudizio di ottemperanza* (atitikties procedūra) – Administracinio proceso kodekso 112 ir paskesni straipsniai). Ši procedūra nėra privaloma; tai veikia kaip alternatyva tiesioginiams bendrosios kompetencijos teismo vykdymo veiksams ir, kitaip nei kreipiantis į bendrosios kompetencijos teismą, reikalaujama, kad vykdytinas teismo sprendimas būtų galutinis. Toliau pateikta informacija yra susijusi su įprasta vykdymo procedūra.

3 Kokiomis sąlygomis priimamas vykdomasis dokumentas arba sprendimas?

Vykdomojo dokumento turėjimas yra būtina ir pakankama sąlyga vykdymo veiksams pradėti. Vykdomieji dokumentai paprastai yra nustatyti įstatymu, t. y. Civilinio proceso kodekso 474 straipsniu; vykdomieji dokumentai yra dviejų rūšių: teisminiai ir neteisminiai. Teisminiai vykdomieji dokumentai – teismo sprendimai, aktai ir nutartys, kuriuos teismas priėmė bylos nagrinėjimo metu arba proceso pabaigoje. Neteisminiai dokumentai – skolos priemonės, vieši potvarkiai ir patvirtinti privatūs dokumentai, kuriuos šalys parengė be teismo įsikišimo.

3.1 Procedūra

Prieš imdamasis vykdymo, kreditorius privalo pranešti skolininkui apie vykdomąjį dokumentą ir įteikti jam vykdymo nutartį (it. *precetto*), t. y. nurodymą skolininkui įvykdyti reikalavimą per ne trumpesnę kaip 10 dienų terminą, ir įspėti, kad to nepadarius bus pradėtas vykdymas pagal Civilinio proceso kodekso 480 straipsnį.

Vykdomojo negalima pradėti iki to termino, išskyrus atvejus, kai teismo pirmininkas skubos tvarka leidžia nedelsiant pradėti vykdymą (Civilinio proceso kodekso 482 straipsnis).

Civilinio proceso kodekso 480 straipsnyje reglamentuojamas tokių vykdymo nutarčių, kuriose kreditorius privalo nurodyti adresą savivaldybės, kurioje vykdymą užtikrinantis teismas turi jurisdikciją, turinys. Jei toks adresas nenurodytas, skundai dėl vykdymo nutarties pateikiami vietoje, kurioje buvo įteiktas vykdomasis dokumentas, teisme, o pranešimai kreditoriui įteikiami to teismo raštinėje.

Įvykdžius šiuos oficialius reikalavimus, galima pradėti vykdymo procesą. Italijoje esama trijų rūšių vykdymo procedūrų.

1) Suvaržymas, kuris apima skolininko turto ar neįvykdytų reikalavimų areštą ir pardavimą arba paskirstymą siekiant gauti pinigus, kad būtų sumokėta kreditoriui. Areštą vykdo antstolis, pristatęs įteiktą vykdomąjį dokumentą ir vykdymo nutartį, ir jis turi būti atliekamas per 90 dienų nuo vykdymo nutarties įteikimo dienos, bet ne anksčiau kaip iki joje nustatyto termino; priešingu atveju vykdymo nutartis nebegalios (481 straipsnis). Šiame etape būtinas teisinis atstovavimas.

Areštu skolininkui užkertamas kelias apsaugoti areštuotą turtą ir reikalavimus nuo prašymų taikyti kredito garantiją. Areštas tampa niekiniu, jeigu per 45 dienas nuo paskelbimo apie jį už vykdymą atsakingo kompetentingo teismo neprašoma perduoti ar parduoti turtą.

2) Prievolė perduoti tam tikrą turtą (it. *esecuzione per consegna e rilascio*) – šiuo atveju antstolis suteikia kreditoriui nurodytą kilnojamąjį turtą, į kurį jis turi teisę, arba paima iš skolininko nekilnojamąjį turtą.

3) Teigiamos arba neigiamos prievolės vykdymas (it. *esecuzione degli obblighi di fare e di non pricee*) reikalauja pateikti skundą vykdymo teismui, kuris nustato, kaip turi būti vykdoma prievolė, ir paskiria antstolį ir asmenis, atsakingus už prievolės vykdymą (pvz., statybos įmonę) skolininko sąskaita.

Vykdymo tikslas – užtikrinti, kad, padedant policijai, būtų įvykdyti neįvykdyti įsipareigojimai. Jis gali būti naudojamas tiek finansinėms skoloms, tiek prievolėms, susijusioms su kilnojamąjo turto perdavimu arba nekilnojamąjo turto atlaisvinimu, taip pat pozityviosioms arba neigiamoms prievolėms.

Be to, pagal Civilinio proceso kodekso 614-bis straipsnį teismas, kuris priima nepiniginio pobūdžio sprendimą, gali imti iš kreditoriaus mokestį už bet kokią vykdomojo dokumento pažeidimą, jo nesilaikymą ar vėlavimą jį įvykdyti. Šią priemonę taip pat gali taikyti už vykdymą atsakingas teismas po to, kai buvo įteikta vykdymo nutartis.

3.2 Pagrindinės sąlygos

Būtina ir pakankama sąlyga vykdymui pradėti yra vykdomojo dokumento, kuriame nustatyta teisė į „tikrą, fiksuoto dydžio ir mokėtiną“ sumą (it. *certo, liquido ed esigibile*) (474 straipsnis), turėjimas. „Tikrumo“ laipsnis priklauso nuo vykdomojo dokumento pobūdžio: tam, kad būtų galima vykdyti teismo sprendimus, nebūtina, kad jie būtų galutiniai, nes pirmosios instancijos teismo sprendimas yra laikinai vykdytinas, kol jo nepanaikino apeliacinis teismas. „Fiksuotas dydis“ reiškia, kad suma buvo (arba gali būti) apskaičiuota, o ne nustatyta savo nuožiūra. „Mokėtina“ reiškia, kad suma yra pradelsta ir jai netaikomos stabdomosios nuostatos ir sąlygos.

4 Vykdymo priemonių paskirtis ir pobūdis

Vykdymą užtikrinantis teismas proceso metu taiko įvairių rūšių priemones, paprastai priimdamas įsakymus (it. *ordinanze*). Tai yra įvairios priemonės: nuo priemonių, kurios yra būtinos tinkamo proceso vykdymo taisyklėms nustatyti, iki priemonių, kuriomis suteikiama naudojimo teisė, pvz., dekretas (it. *decreto*), kuriuo areštuotas turtas perleidžiamas asmeniui, kuris jį įsigijo aukcione arba kuris už jį pasiūlė didžiausią kainą.

4.1 Į kokį turtą gali būti nukreipiamas vykdymas?

Konfiskuoti galima toliau nurodytą turtą: a) kilnojamąjį turtą, b) nekilnojamąjį turtą, c) skolininko reikalavimus ir kilnojamąjį turtą, kurį skolininkas laiko trečiųjų šalių patalpose, d) įmonių akcijas.

Taip pat gali būti užtikrinamas prievolių atiduoti kilnojamąjį turtą ir atlaisvinti nekilnojamąjį turtą ir teigiamų bei neigiamų prievolių vykdymas.

4.2 Koks yra vykdymo priemonių poveikis?

Pinigų sumų išieškojimo, kuris pradedamas arešto nutartimi, atveju vykdymas reiškia, kad skolininkas, kurio atžvilgiu atliekami vykdymo veiksmai, negali naudotis areštuotais pinigais. Todėl bet kokie veiksmai, kuriais reglamentuojamas tų pinigų pervedimas, bus niekiniai ir jie negali būti naudojami siekiant užkirsti kelią išieškojimui.

4.3 Koks yra tokių priemonių galiojimo terminas?

Jos naudojamos kaip operatyvinės vykdymo užtikrinimo priemonės pateiktiems reikalavimams patenkinti, todėl jos negali būti naudojamos kaip įrodymai atliekant tyrimus.

5 Ar yra galimybė apskūsti sprendimą dėl tokios priemonės skyrimo?

Teisės sistemoje skolininkui (ir (arba) trečiosioms šalims, į kurias nukreiptas vykdymas) leidžiama apskūsti su vykdymo procedūromis susijusius dokumentus ir sprendimus. Dėl skundų gali būti priimami dviejų rūšių teismo sprendimai:

– skundas dėl vykdymo (it. *opposizione all'esecuzione*) (Civilinio proceso kodekso 615 ir 616 straipsniai), kuriuo ginčijama teisė tęsti vykdymą (t. y. kreditoriaus teisė tęsti vykdymą arba areštuoti tam tikrą turtą);

– skundas dėl vykdomųjų dokumentų (it. *opposizione agli atti esecutivi*) (Civilinio proceso kodekso 617 ir 618 straipsniai), kuriuo ginčijamos procesinės klaidos (t. y. su vykdymo procedūra susijusių dokumentų teisėtumas).

Skundas dėl vykdymo arba vykdomųjų dokumentų, paduotas prieš vykdymo pradžią, apibrėžiamas kaip skundas dėl vykdymo nutarties (it. *opposizioni a precetto*), nes jis pateikiamas po to, kai įteikiamas dokumentas, kuriuo iš anksto pranešama apie vykdymo pradžią: pagal bendrąsias kodekso nuostatas skundas dėl vykdymo nutarties paduodamas pateikiant prašymą teismui, turinčiam jurisdikciją byloje arba jurisdikciją pagal sumą ir geografinę teritoriją.

Jeigu vykdymas jau pradėtas arba arešto nutartis jau įteikta, vykdymo arba vykdomieji dokumentai apskundžiami pateikiant konkretų skundą vykdymą užtikrinančiam teismui. Teismas gali nurodyti sustabdyti vykdymą iki to laiko, kai bus priimtas sprendimas dėl skundo, nors toks sustabdymas nėra automatinis.

Sprendimą dėl skundo, kaip ir visus pirmosios instancijos teismo sprendimus, galima ginčyti.

Trečiosios šalys, teigiančios, kad jos turi daiktines teises į areštuotą turtą, gali pateikti skundą vykdymą užtikrinančiam teismui ir tai turi padaryti iki turto pardavimo arba perdavimo.

Atitinkamos teisinės nuostatos yra Civilinio proceso kodekso 615, 616, 617, 618 ir 619 straipsniai.

6 Ar vykdymo procedūroje taikomi kokie nors apribojimai, visų pirma susiję su skolininko apsauga ir terminais?

Be daiktų, kurių pagal specialiuosius teisės aktus ir Civilinio proceso kodekso 514 straipsnį negalima areštuoti, areštas negali būti taikomas toliau nurodytam turtui:

1) šventiems objektams ir daiktams, naudojamiems religinėms apeigoms;

2) vestuviniams žiedams, drabužiams, namų ūkio tekstilei, lovoms, valgomiesiems stalams ir kėdėms, drabužių spintoms, komodoms, šaldytuvams, dujinėms ir elektrinėms viryklėms ir orkaitėms, skalbimo mašinoms, namų ūkio ir virtuvės įrankiams ir baldams, kuriuose jie laikomi, kad jų pakaktų skolininko ir jo namų ūkio poreikiams patenkinti; tačiau tai neapima didelės vertės baldų (išskyrus lovas), įskaitant vertingus antikvarinius ir patvirtintą meninę vertę turinčius daiktus;

3) maistui ir kurui, kuris yra būtinas skolininkui ir ankstesniuose punktuose nurodytiems kitiems asmenims pragyventi vieną mėnesį.

tačiau tai neapima didelės vertės baldų (išskyrus lovas), įskaitant vertingus antikvarinius ir patvirtintą meninę

vertę turinčius daiktus;

Ginklai ir kiti daiktai, kuriuos skolininkas privalo turėti, kad galėtų teikti viešąsias paslaugas, apdovanojimai, laiškai, užrašai ir apskritai šeimos dokumentai, taip pat rankraščiai (išskyrus atvejus, kai jie yra kolekcijos dalis) ir naminiai ir kiti gyvūnai, laikomi terapiniais ar globos tikslais, negali būti areštuojami.

Įstatyme taip pat nustatyta, kad negalima areštuoti, be kita ko, valstybei priklausančio turto, valstybei ar kitam viešajam subjektui priklausančio turto, kuriuo negalima disponuoti, turto, kuriam taikomas sutuoktinių turto režimas, bažnytinėms institucijoms priklausančio turto ir religinių pastatų.

Pagal Civilinio proceso kodekso 671 straipsnį skolininko reikalavimų tretiesiems asmenims atveju negalima areštuoti:

a) išlaikymo išmokų, išskyrus išlaikymo išmokų mokėjimo tikslais, tačiau tik gavus teismo pirmininko arba jo įgalioto teisėjo leidimą ir tik dėl dekretu nustatytos dalies;

b) labdaros arba dienpinigių skurstantiems asmenims ir motinystės ir ligos išmokų ar išmokų už laidotuvių išlaidas, kurias turi mokėti draudimo fondai, socialinės apsaugos įstaigos ir labdaros įstaigos;

c) sumos, kurias privatūs asmenys turi sumokėti kaip darbo užmokestį, atlyginimą ar kitas su darbo santykiais susijusias išmokas (įskaitant išeitines išmokas), gali būti areštuojamos išlaikymo išmokų mokėjimo tikslu, tačiau gali būti areštuojama tik teismo pirmininko arba jo įgalioto teisėjo nustatyta dalis; kitų rūšių pajamų atveju gali būti areštuota iki penktadalio šių sumų; areštas vienu metu, susijęs su pirmiau nurodytais pagrindais, negali sudaryti daugiau kaip pusės šių sumų;

d) anuiteto, jei jis yra nemokamas, kai yra nuostata, kad suma, kurios reikia pagrindiniams kreditoriaus poreikiams patenkinti, neturėtų būti areštuojama;

e) sumų, kurias draudikas moka draudimo liudijimo turėtojui arba naudos gavėjui, atsižvelgiant į sumokėtas įmokas ir taikant nuostatas dėl kreditoriams nepalankių veiksmų peržiūrėjimo ir dovanų palyginimo, išieškojimo ir sumažinimo;

f) sumų, kurios mokamos už pensiją, išmokų, kurios mokamos kaip pensijos ar kitos pensijos išmokos, negalima areštuoti, jei jų suma atitinka dvigubą maksimalų mėnesinės socialinės išmokos dydį, kai minimalus dydis yra 1 000 EUR; tą sumą viršijanti dalis gali būti areštuota laikantis c punkte nustatytų ribų;

g) specialių socialinės paramos ir pagalbos fondų (įskaitant neįmokinius fondus), kuriuos įsteigė įmonės savininkas remdamasis įmonės savininko arba darbuotojų kreditorių atliktais mokėjimais.

Sumos, mokėtinos kaip darbo užmokestis, atlyginimas ir kiti su įdarbinimu ar darbu susiję mokėjimai (įskaitant išeitines išmokas ir pensijas), taip pat išmokos, kurios mokamos kaip pensijos ar kitos pensijos išmokos, taip pat gali būti areštuojamos, kai jos įskaitomos į skolininko vardu atidarytą banko ar pašto sąskaitą ir jų suma viršija tris kartus didesnę socialinę pašalpą tais atvejais, kai įskaitymas į sąskaitą atliekamas prieš areštą; kai įskaitymas į sąskaitą atliekamas arešto dieną arba po jos, tokios sumos gali būti areštuojamos laikantis pirmiau ir specialiuose teisės aktuose nustatytų ribų.

Skolininkas turi pareikšti, kad turtas arba reikalavimas negali būti areštuotas, pateikdamas skundą dėl vykdymo (Civilinio proceso kodekso 615 straipsnis).

Vykdymo veiksmai negali būti sėkmingi, jei reikalavimo senaties terminas yra visiškai pasibaigęs. Paprastai senaties terminas yra 10 metų, tačiau jis gali skirtis priklausomai nuo atitinkamos teisės (pavyzdžiui, nesutartinės žalos atlyginimo senaties terminas yra 5 metai). Įstatyme taip pat nustatyti skirtingi senaties terminai, atsižvelgiant į teisės akto, kuriuo įrodomas reikalavimas, kuriuo grindžiamas vykdymas, rūšį. Pavyzdžiui, teismo sprendime nustatytas ieškinio senaties terminas yra 10 metų, nors tokios rūšies ieškiniui įstatyme paprastai nustatomas trumpesnis terminas.

Kreditoriaus prašymu teismo, kurio jurisdikcijai priklauso skolininko gyvenamoji vieta, nuolatinė gyvenamoji vieta, gyvenamoji vieta arba registruota buveinė, pirmininkas gali leisti elektroninėmis priemonėmis atlikti turto, kuris turi būti areštuotas, paiešką (Civilinio proceso kodekso 492-bis straipsnis). Tai reiškia, kad antstolis gali atlikti skolininko turto ir reikalavimų paiešką mokesčių registre ir valdžios institucijų duomenų bazėse.

Kilnojamojo turto arešto atveju taip pat nustatytos mokėjimo dalimis formos, kuriomis padengiama konfiskavimo vertė (it. *conversione del pignoramento*).

Nuoroda į Italijos proceso

kodeksą: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1940-10-28;1443>

Šis tinklalapis priklauso portalui [Jūsų Europa](#).

Laukiame jūsų [atsiliepimų](#) apie tai, kiek naudinga pateikta informacija.

■ Paskutinis naujinimas: 03/02/2025

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepiima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisyklės rasite puslapyje „Teisinė informacija“.